

LES 3

[terug](#)

De Lettergrepen

Kennis van de opbouw van de lettergrepen maakt het lezen van de ge vocaliseerde bijbeltekst een stuk eenvoudiger. De basis is het volgende:

in het Hebreeuws begint een lettergreep in principe altijd met één medeklinker, waarna één klinker volgt; op de klinker kan een medeklinker volgen, maar dit hoeft niet; alleen aan het einde van een woord kan een lettergreep op twee medeklinkers eindigen.

Overzicht (C staat voor consonant = medeklinker; V voor vocaal = klinker):

Begin / middenin een woord	Einde van een woord
CV bā-nū	CV bā-nū
CVC kā-tab-tā	CVC kā-tab
	CVCC kā-tabt

Enkele uitzonderingen

Een belangrijke uitzondering is het woordje "w" dat als "ū" wordt uitgesproken wanneer het staat direct voor een woord dat met een "b", "m" of "p" begint, of wanneer het staat voor een woord dat in de eerste lettergreep een sjwa heeft.

Voorbeelden:

ב ב	מ מ	פ פ	צ
u-bāt	u-maḥ-lōn	u-pā-raś-tā	u-k°-lē-'ā
ובאת	ומחלון	ופראשת	וקלאה
en je komt	en Machlon	en u spreidt uit	en zoals Lea
Ruth 3:4	Ruth 4:9	Ruth 3:9	Ruth 4:11

Enkele schijnbare uitzonderingen doen zich voor in de omgeving van de zogeheten laryngalen, de medeklinkers א, ה, ח en ע. We komen daar later op terug.

De uitspraak van de "sjwa"

- 1 Aangezien volgens de lettergreepopbouw een woord nooit met meer dan een medeklinker kan beginnen is de sjwa onder de eerste medeklinker van een woord altijd als "o" uit te spreken, de vluchtige klinker in "bedenken": שֹׁפֵט šōpōt (Ruth 1:1).
- 2 Wanneer twee sjwa's op elkaar volgen in een woord (met ertussen natuurlijk een medeklinker) dan is de eerste aanduiding van volledige afwezigheid van een klinker, terwijl de twee weer als "o" klinkt תִּפְגֹּ'וֹ tīpō'ō (Ruth 1:16).
- 3 Wanneer de sjwa volgt op een lange klinker, vaak herkenbaar aan de schrijfwijze met "leesmoeder": וַיֹּמְרוּ way-yōm'rū (Ruth 2:4); in allerlei werkwoordsvormen niet als zodanig herkenbaar, echter in vele gevallen wordt het lange karakter van de klinker dan kenbaar gemaakt door een klein streepje, mēṭeṭ genaamd: שָׁמֹ'ָ šāmō'ā (Ruth 1:6).
- 4 Wanneer de sjwa staat onder een verdubbelde medeklinker: וַתִּלְקַח wat-tīlaqqōt (Ruth 2:3). **De klemtoon**

De klemtoon ligt regelmatig op de laatste lettergreep, er zijn echter nogal wat uitzonderingen op deze regel.

De klemtoon rust op de voorlaatste lettergreep:

- 1 bij een aantal uitgangen van het werkwoord
- 2 bij een aantal achter het werkwoord of het naamwoord gevoegde persoonsaanduidingen
- 3 bij enkele (veel voorkomende) op een bepaalde manier gevormde werkwoordsvormen
- 4 bij enkele apart te onthouden woorden.

Al deze gevallen worden behandeld zodra de betreffende woorden of vormen aan de orde komen.

Een schijnbare uitzondering op de regel zijn woorden van het type CəCəC, als bij voorbeeld מֶלֶךְ "mələḵ". In oorspronk eindigde dit woord op "-lk", als het nederlandse "melk". En, net als het nederlandse woord, heeft het hebreeuwse in de uitspraak een zogeheten hulpvocaal gekregen tussen de afsluitende medeklinkers, zo in het Nederlands: "melluk" en in het Hebreeuws de zojuist gemelde uitspraak. De klemtoon, die echter in het Hebreeuws oorspronkelijk lag op de klinker tussen de "m" en de "l" is daar gebleven. Een groot aantal gebruikelijke woorden behoort tot dit type.